

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 922/2016
28.09.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М., због кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Б.М. – адвоката Д.Ђ., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К бр.234/15 од 06.04.2016. године и Кв бр.109/16 од 15.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 28. септембра 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Б.М. – адвоката Д.Ђ., поднет против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К бр.234/15 од 06.04.2016. године и Кв бр.109/16 од 15.06.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву К бр.234/15 од 06.04.2016. године, делимично је уважен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка поднет од стране браниоца окривљеног Б.М. – адвоката Д.Ђ., па су наведеном браниоцу досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 47.250,00 динара и одређено да се ови трошкови имају исплатити на терет буџетских средстава суда у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем ванпретресног већа Основног суда у Ваљеву Кв бр.109/16 од 15.06.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног Б.М. – адвоката Д.Ђ., изјављена против решења Основног суда у Ваљеву К бр.234/15 од 06.04.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног Б.М. – адвокат Д.Ђ., због повреде одредаба члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП и одредаба Тарифе о наградама и накнада трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења тако што ће усвојити у целини

захтев за накнаду трошкова кривичног поступка и браниоцу по службеној дужности окривљеног Б.М. – адвокату Д.Ђ. досудити износ од 92.250,00 динара увећан за износ састава захтева за заштиту законитости од 30.000,00 динара – укупно 122.250,00 динара или да укине решење Кв 109/16 д 15.06.2016. године и предмет врати ванрасправном кривичном већу Основног суда у Ваљеву на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.М. – адвоката Д.Ђ., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају, имајући у виду члан 74. тачка 2) ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Према стању у списима, окривљеном Б.М. је решењем Основног јавног тужиоца Кт 201/15 од 09.02.2015. године за браниоца по службеној дужности постављен адвокат Д.Ђ., на основу члана 76. став 1. у вези члана 74. тачка 2. ЗКП, јер се кривични поступак водио због кривичног дела за које је прописана казна затвора до 8 година, за које дело је предвиђена обавезна одбрана. Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.234/15 од 06.04.2016. године, окривљени је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешког дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. увези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, уз изречену меру безбедности забране управљања моторним возилима „Б“ категорије у трајању од 8 месеци. Ова пресуда је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр.244/16 од 10.03.2016. године укинута само у делу који се односи на трошкове поступка које треба исплатити браниоцу по службеној дужности окривљеног Б.М. – адвокату Д.Ђ., и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање, након чега је Основни суд у Ваљеву решењем К

бр.234/15 од 06.04.2016. године делимично уважио захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног – адвоката Д.Ђ. и досудио му трошкове кривичног поступка у износу од 47.250,00 динара.

Дакле, у конкретном случају, кривични поступак према окривљеном Б.М. правноснажно је окончан доношењем пресуде Основног суда у Ваљевоу К бр.234/15 од 24.09.2015. године која је постала правноснажна дана 10.03.2016. године.

Имајући у виду чињеницу да је захтев за заштиту законитости поднео бранилац који је окривљеног по службеној дужности бранио до главног претреса заказаног за 24.09.2015. године, када је окривљени ангажовао изабраног браниоца, због чега је адвокат Д.Ђ. као бранилац по службеној дужности разрешен, то овај бранилац (из члана 76. ЗКП) у конкретном случају адвокат Д.Ђ., сходно одредби члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, те је његов захтев у смислу наведене законске одредбе, недозвољен.

Ово тим пре када се има у виду да је одредбом члана 71. тачка 5. ЗКП прописано да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, те чињеницу да је захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног – адвокат Д.Ђ. поднео у своју корист, из разлога што побијаним решењима није у потпуности решен предмет захтева за накнаду за заступање по службеној дужности, а не из разлога што је побијаним решењима учињена нека повреда закона на штету окривљеног.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.